

O filmu, v katerem je »žrtev« pedofilije hujši »krvnik« od samega pedofila, je pač težko reči, da hoče obsoditi to nagnjenje.

Prepovedan sadež

Zdenko Vrdlovec

Tale »sladkorček-ki-naj-bi-se-zataknil-v-grlu«, *Hard Candy* (2004) v izvirniku ali *Prepovedan sadež* v prevodu, je kretenski, toda spremno narejen film v režiji **Davida Slada**. Skoraj v celoti se dogaja v interieru, v stanovanju modnega fotografa z le dvema osebama (preostale tri so absolutno stranske) in v pretežno bližnjih, velikih in nekaj srednjih planih, torej z načinom kadriranja, ki je osredotočen na telesa igralcev in zato obenem reducira prostorski vtis (prostor je včasih celo popolnoma abstrahiran, na primer na prvem snidenju Jeffa in Hayley, kjer slaščičarne, kjer se srečata, sploh ni videti). Takšno »stilistično izbiro« je morda narekovala sama digitalna kamera, s katero je bil film posnet, in čeprav vselej ni najbolje premišljena, je vseeno učinkovita oziroma usklajena s psihofizičnim duelom med obema protagonistoma. Toda prav v tem duelu kretenizem zasenči stilistično spremnost.

Prepovedan sadež je klasificiran s cenzurno oznako R, torej ni priporočljiv za otroke in mladino, toda njegova protagonistka je prav mladoletnica. Hayley pravi, da ima 14 let, in **Helen Page**, ki jo igra, je tudi res videti kot najstnica, toda videz v filmu spet enkrat vara, kajti Hayley je v resnici angel maščevalc, ki bo s sadističnim spektakлом, kakršnega si privošči z Jeffom, kaznoval ali vsaj prestrašil vse pedofile na svetu. Takšna se vsaj zdi intanca tega filma, ki torej neko najstnico preobrazi v maščevalko za vse spolno zlorabljene in umorjene otroke. A še bolj kot ta intanca je vprašljiva, če ne enostavno abotna prav ta »preobrazba« prikupne deklice v maščevalno pošast. Hayley jo je vpeljala kot prikupna in intelligentna najstnica, ki se pusti zapeljati tridesetnemu modnemu fotografu Jeffu (**Patrick Wilson**) – ta je kot zapeljivec sicer bolj zadržan – v njegovem stanovanju pa ga omami, zveže in mu grozi s kastracijo (katere simulacijo tudi izvede), češ da ima kot najstnica v stanovanju odraslega »vse pravice«, še posebno, če je ta odrasli zloglasni pedofil in verjetno tudi morilec. Le od kod 14-letnemu dekletu takšna »presežna vednost«, obogatena s ciničnimi cvetkami, ki se povrhu vsega ne opira na nobene dokaze (razen na fotografijo nekega umorjenega dekleta)? Seveda pa je to le retorično vprašanje, saj že lep čas vemo, da ne gledamo kakšnega realističnega filma, marveč že kar bolestenscenaristični konstrukt, ki z intenco »kaznovanja pedofilije« prikazuje cinično-sadistični spektakel, v katerem pa je odnos med krvnikom in žrtvijo popolnoma sprevrnjen. Na koncu se sicer res izkaže, da je bil Jeff soudeležen pri umoru nekega dekleta, toda to deluje kot bolj ali manj za lase privlečena rešitev, ki niti najmanj ne ublaži pošastnega portreta »angela maščevalca«. O filmu, v katerem je »žrtev« pedofilije hujši »krvnik« od samega pedofila, je pač težko reči, da hoče obsoditi to nagnjenje.